

Po trzecie, Komisja uważa, że Sąd wypaczył dowody przedstawione mu w pierwszej instancji poprzez stwierdzenie, że istnieje „intensywna i złożona konkurencja” między zakładami ubezpieczenia zdrowotnego na Słowacji, podczas gdy w aktach sprawy wskazano jedynie na bardzo ograniczoną konkurencję w zakresie nieodpłatnych świadczeń nieobowiązkowych.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias (Grecja) w dniu 24 kwietnia 2018 r. – Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisis”, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ” / Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

(Sprawa C-280/18)

(2018/C 231/19)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alain Flausch, Andrea Bosco, Estienne Roger Jean Pierre Albrespy, Somateio „Syndesmos Iiton”, Somateio „Elliniko Diktyo – Filoi tis Fisis”, Somateio „Syllogos Prostatias kai Perithalpsis Agias Zonis – SPPAZ”

Pozwani: Ypourgos Perivallontos kai Energeias, Ypourgos Oikonomikon, Ypourgos Tourismou, Ypourgos Naftilias kai Nisiotikis Politikis

Interwenant: 105 Anonymi Touristiki kai Techniki Etaireia Ekmatallefsis Akiniton

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 i 11 dyrektywy 2011/92/WE⁽¹⁾, interpretowane w związku z postanowieniami art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, można interpretować w ten sposób, że są one zgodne z przepisami prawa krajowego, opisanymi w pkt 8, 9 i 10 [postanowienia odsyłającego], zgodnie z którymi procedury poprzedzające wydanie decyzji o zatwierdzeniu wymogów środowiskowych dla robót i działalności mających znaczący wpływ na środowisko (publikacja ocen oddziaływania na środowisko, informowanie i udział społeczeństwa w konsultacjach) są wszczynane i prowadzone przede wszystkim przez organ administracyjny o najszerszych uprawnieniach na szczeblu regionu, a nie przez zainteresowaną gminę?

- 2) Czy art. 6 i 11 dyrektywy 2011/92/WE, interpretowane w związku z postanowieniami art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, można interpretować w ten sposób, że są one zgodne z krajowym porządkiem prawnym, opisanym w wyżej wymienionych punktach, zgodnie z którym ostateczna publikacja decyzji o zatwierdzeniu wymogów środowiskowych dla obiektów i działalności mających znaczący wpływ na środowisko wraz z publikacją tych decyzji na właściwej stronie internetowej stanowi domniemanie pełnej wiedzy każdego zainteresowanego w celu wniesienia przed sądem środka prawnego, o którym mowa w obowiązujących przepisach (wniesienie do rady stanu skargi o stwierdzenie nieważności) w terminie sześćdziesięciu (60) dni, z uwzględnieniem przepisów ustawowych dotyczących publikacji ocen oddziaływania na środowisko, informowania i udziału społeczeństwa w postępowaniach w sprawie zatwierdzenia wymogów środowiskowych dotyczących spornych robót i działalności, zgodnie z którymi to przepisami najważniejszym organem w tych procedurach jest organ administracyjny o najszerszych uprawnieniach na szczeblu regionu, a nie zainteresowana gmina?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. 2012, L 26, s. 1).

**Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 21 marca 2018 r. w sprawie T-361/17, Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux/
Komisja Europejska, wniesione w dniu 11 maja 2018 r. przez Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux**

(Sprawa C-312/18 P)

(2018/C 231/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH, Société traitements chimiques des métaux (przedstawiciele: M. Brealey, QC, I. Vandenborre, advocaat, S. Dionnet, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie postanowienia Sądu (ósma izba) z dnia 21 marca 2018 r., T-361/17, Eco-Bat Technologies i in./Komisja;
- stwierdzenie, że skarga wnoszących odwołanie zarejestrowana w sprawie T-361/17 jest dopuszczalna;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd celem uchylenia lub obniżenia grzywny nałożonej przez Komisję w decyzji początkowej, zmienionej decyzją korygującą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył prawo przy określeniu daty odniesienia, gdy oparł się na niekompletnej decyzji początkowej zamiast oprzeć się na pełnej wersji decyzji końcowej, która jest poprawna i kompletna pod każdym względem (zwłaszcza w tych kwestiach, które są przedmiotem odwołania). W ten sposób Sąd naruszył podstawowe prawa wnoszących odwołanie (w szczególności ich prawo do obrony). Każdy ma prawo do dysponowania pełnym terminem na wniesienie skargi biegnącym od dnia istotnej zmiany decyzji. Sąd dokonał też nieprawidłowej wykładni spoczywającego na Komisji obowiązku przedstawienia uzasadnienia oraz zasady dobrej administracji, przyjmując, że wnoszące odwołanie powinny być oprzeć się na pewnych założeniach, aby w pełni zrozumieć, w jaki sposób Komisja obliczyła kwotę grzywny.